

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 sierpnia 1983 r.

w sprawie wejścia w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Porozumienia dotyczącego stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu, sporządzonego w Genewie dnia 12 kwietnia 1979 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Porozumienie dotyczące stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu, zgodnie z jego artykułem 16, ustęp 4, weszło w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 2 lipca 1981 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że stronami tego porozumienia stały się, przyjmując je lub przystępując do niego w następujących datach i składając poniższe deklaracje:

Europejska Wspólnota Gospodarcza	17 grudnia 1979 r.,
Kanada	17 grudnia 1979 r.,
Stany Zjednoczone Ameryki	17 grudnia 1979 r.,
Szwajcaria	17 grudnia 1979 r.,
Wielka Brytania	17 grudnia 1979 r.,

w odniesieniu do terytoriów, za które ponosi międzynarodową odpowiedzialność, z wyjątkiem: Antiguil, Bermud, Brunei, Kajmanów, Montserratu, Saint Kitts-Nevis, obszarów Suwerennej Bazy na Cyprze, Wysp Dziewiczych.

Hong-Kong, jako szczególnie związany z pracami GATT, należy do terytoriów, do których ma zastosowanie to porozumienie.

Szwecja	20 grudnia	1979 r.,
Norwegia	28 grudnia	1979 r.,
Finlandia	13 marca	1980 r.,
Węgry	23 kwietnia	1980 r.,
Japonia	25 kwietnia	1980 r.,
Brazylia	5 maja	1980 r.,
Austria	28 maja	1980 r.,
Rumunia	25 czerwca	1980 r.,
Indie	11 lipca	1980 r.,

z następującym oświadczeniem: „Rząd Indii przyjmuje Porozumienie dotyczące stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu w przeświadczeniu, że decyzje dotyczące krajów rozwijających się, które w dniu 5 maja 1980 r. podjął Komitet do Spraw Działań Antydumpingowych, będą miały taki sam status prawny, jaki posiada Porozumienie”.

W związku z przyjęciem przez Indie w dniu 11 lipca 1980 r. tego porozumienia, Stałe Przedstawicielstwo Indii wydało następujące oświadczenie: „W świetle przebiegu obrad Komitetu do Spraw Działań Antydumpingowych w dniu 20 października 1980 r. oraz w związku z decyzjami dotyczącymi krajów rozwijających się, które Komitet podjął w dniu 5 maja 1980 r., Rząd Indii w pełni przyjmuje Porozumienie dotyczące stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu”.

Czechosłowacja	29 lipca	1980 r.,
Pakistan	21 maja	1981 r.,

Hiszpania	19 czerwca	1981 r.,
Jugosławia	25 marca	1982 r.,
Australia	21 września	1982 r.,

Porozumienie to, zgodnie z jego artykułem 16 ustęp 4, weszło w życie w dniu 1 stycznia 1980 r. w stosunku do państw, które do tego dnia przyjęły je lub do niego przystąpiły.

W stosunku do każdego innego państwa weszło ono w życie trzydziestego dnia od dnia, w którym państwo to przyjęło porozumienie lub do niego przystąpiło.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

(Tekst porozumienia zawiera załącznik do niniejszego numeru)

POROZUMIENIE

dotyczące stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu

sporządzone w Genewie dnia 12 kwietnia 1979 r.

Przekład

Strony niniejszego porozumienia, zwane dalej „Stronami”, uznając, że praktyki antydumpingowe nie powinny stanowić nieuzasadnionych przeszkód w handlu międzynarodowym i że cła antydumpingowe mogą być stosowane wobec dumpingu jedynie wtedy, gdy taki dumping powoduje szkodę lub stwarza niebezpieczeństwo powstania szkody dla istniejącego przemysłu lub w sposób istotny opóźnia tworzenie przemysłu;

biorąc pod uwagę, iż pożądane jest zapewnienie sprawiedliwych i jawnych sposobów postępowania stanowiących podstawę do wszechstronnego badania przypadków dumpingu;

uwzględniając szczególne potrzeby handlowe i finansowe oraz potrzeby w zakresie rozwoju krajów rozwijających się;

pragnąc, by interpretacja postanowień artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu, zwanego dalej „Układem ogólnym” lub „GATT”, i wypracowanie zasad ich stosowania zapewniały większą zgodność i niezawodność ich realizacji, oraz

pragnąc zapewnić szybkie, efektywne i sprawiedliwe rozstrzygnięcie sporów wynikających ze stosowania niniejszego porozumienia;

uzgodniły, co następuje:

CZĘŚĆ I

Kodeks antydumpingowy.

Artykuł 1

Zasady.

Nałożenie cła antydumpingowego jest środkiem, który może być stosowany jedynie w okolicznościach przewidzianych w artykule VI Układu ogólnego i w wyniku dochodzenia wszczętego¹⁾ i prowadzonego zgodnie z postanowieniami niniejszego kodeksu. Poniższe postanowienia regulują stosowanie artykułu VI Układu ogólnego w odniesieniu do akcji podejmowanej na podstawie ustawodawstwa lub wykonawczych przepisów antydumpingowych.

Artykuł 2

Określenie dumpingu.

1. W rozumieniu niniejszego kodeksu produkt uznaje się za będący przedmiotem dumpingu, to znaczy wprowadzony do handlu w drugim kraju po cenie niższej od jego wartości normalnej, jeśli cena eksportowa tego pro-

¹⁾ Określenie „wszczęte” używane w tym i dalszych postanowieniach oznacza akcję proceduralną, którą Strona formalnie rozpoczyna dochodzenie, zgodnie z ustępem 6 artykułu 6.

duktu, eksportowanego z jednego kraju do drugiego, jest niższa od ceny porównywalnej stosowanej w normalnym obrocie handlowym za podobny produkt przeznaczony do konsumpcji w kraju eksportującym.

2. W rozumieniu niniejszego kodeksu wyrażenie „podobny produkt” („like product”, „produit similaire”) oznacza produkt, który jest identyczny, tzn. jednakowy pod każdym względem, z produktem będącym przedmiotem postępowania lub — w razie braku takiego produktu — produkt, który chociaż nie jest jednakowy pod każdym względem, to jednak ma cechy charakterystyczne ściśle odpowiadające cechom produktu będącego przedmiotem postępowania.

3. W razie gdy produkty nie są importowane bezpośrednio z kraju pochodzenia, lecz są eksportowane do kraju importującego z kraju pośredniego, cena, po której produkty te są sprzedawane z kraju eksportującego do kraju importującego, będzie z zasady porównywana z ceną porównywalną w kraju eksportującym. Jednakże porównanie z ceną w kraju pochodzenia, może być dokonane, jeśli np. produkty są jedynie przewożone przez kraj eksportujący albo takie produkty nie są wytwarzane w kraju eksportującym lub nie ma na nie ceny porównywalnej w kraju eksportującym.

4. Jeśli na rynku wewnętrznym kraju eksportującego nie ma w sprzedaży podobnego produktu w normalnym obrocie handlowym lub jeśli z powodu szczególnej sytuacji rynkowej taka sprzedaż nie pozwala na właściwe porównanie, margines dumpingu ustala się przez porównanie z ceną porównywalną podobnego produktu eksportowanego do jakiegokolwiek kraju trzeciego, która może być najwyższą ceną eksportową, jednakże powinna ona być ceną reprezentatywną, albo też przez porównanie z kosztami produkcji w kraju pochodzenia, powiększonymi o uzasadnioną wysokość kosztów administracyjnych, sprzedaży i wszystkich innych kosztów oraz zysku. Za zasadę ogólną należy przyjąć, że zysk dodany do kosztów nie powinien przekraczać normalnie osiąganego zysku ze sprzedaży produktów tego samego rodzaju na rynku wewnętrznym kraju pochodzenia.

5. W razie gdy nie ma ceny eksportowej lub gdy zainteresowane władze²⁾ mają podstawę sądzić, że nie można opierać się na cenie eksportowej z powodu powiązań lub porozumienia kompensacyjnego pomiędzy eksporterem a importerem lub stroną trzecią, cena eksportowa może być skalkulowana na podstawie ceny, po jakiej importowane produkty są po raz pierwszy odprzedawane niezależnemu nabywcy, lub jeżeli produkty nie są odprzedawane niezależnemu nabywcy albo jeżeli nie

²⁾ Używane w niniejszym kodeksie określenie „władze” oznacza władze odpowiednio wysokiego szczebla.

są odprzedawane w takim stanie, w jakim były importowane — na takiej uzasadnionej podstawie, jaką władze mogą określić.

6. W celu dokonania właściwego porównania ceny eksportowej z ceną wewnętrzną w kraju eksportującym (lub w kraju pochodzenia) albo, gdzie ma to zastosowanie, z ceną skalkulowaną zgodnie z przepisami artykułu VI 1 (b) Układu ogólnego, te dwie ceny będą porównywane na tym samym poziomie handlu, zwykle na poziomie cen fabrycznych, i w odniesieniu do sprzedaży dokonanych możliwie w tym samym czasie. W każdym wypadku, z uwzględnieniem jego właściwości, wzięte zostaną odpowiednio pod uwagę różnice w okolicznościach i warunkach sprzedaży, różnice w opodatkowaniu oraz inne różnice mające wpływ na porównywalność cen. W wypadkach, o których mowa w artykule 2 ust. 5, powinno się również uwzględnić koszty, włączając cła i podatki naliczone między momentem importu i odprzedaży, oraz osiągnięte zyski.

7. Niniejszy artykuł nie narusza drugiego Postanowienia uzupełniającego do ustępu 1 artykułu VI w Załączniku 1 do Układu ogólnego.

Artykuł 3

Określenie szkody.³⁾

1. Określenie szkody w rozumieniu artykułu VI Układu ogólnego powinno być dokonywane na podstawie przekonywającego materiału dowodowego i po przeprowadzeniu obiektywnego badania zarówno:

- wielkości importu będącego przedmiotem dumpingu i wpływu tego importu na ceny podobnych produktów na rynku krajowym, jak i
- dalszego wpływu tego importu na producentów krajowych takich produktów.

2. W odniesieniu do wielkości importu będącego przedmiotem dumpingu władze przeprowadzające dochodzenie rozważą, czy nastąpił znaczny wzrost importu będącego przedmiotem dumpingu bądź w wielkościach absolutnych, bądź proporcjonalnie do produkcji lub konsumpcji w kraju importującym. W odniesieniu do wpływu importu będącego przedmiotem dumpingu na ceny władze przeprowadzające dochodzenie rozważą, czy wystąpiło znaczne obniżenie cen spowodowane importem będącym przedmiotem dumpingu w porównaniu do cen podobnych produktów w kraju importującym, lub też, czy wynikiem takiego importu jest obniżka cen w znacznym stopniu lub zahamowanie w znacznym stopniu wzrostu cen, które w przeciwnym razie mogłyby wystąpić. Jedno czy kilka z tych kryteriów nie muszą w każdym wypadku stanowić podstawy do ostatecznej oceny.

3. Badanie wpływu importu będącego przedmiotem postępowania na przemysł obejmować będzie ocenę wszystkich istotnych czynników i wskaźników ekonomicznych mających wpływ na stan tego przemysłu, takich jak: rzeczywisty i potencjalny spadek produkcji, sprzedaży, udziału w rynku, zysków, wydajności, zwrotu amortyzacji inwestycji lub wykorzystania mocy produkcyj-

³⁾ Używane w niniejszym kodeksie określenie „szkoda” oznacza, jeżeli nie będzie to inaczej określone, poważną szkodę dla przemysłu krajowego, groźbę poważnej szkody dla przemysłu krajowego lub istotne opóźnienie w tworzeniu takiego przemysłu i będzie interpretowane zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

nych; czynniki wpływające na ceny krajowe; rzeczywiste i potencjalne negatywne skutki wpływające na obrót kapitałowy, zapasy materiałowe, zatrudnienie, płace, rozwój, zdolność zwiększania kapitału lub inwestycji. Lista ta nie jest wyczerpująca; jeden czy kilka z tych wskaźników nie muszą w każdym wypadku stanowić podstawy do ostatecznej oceny.

4. Należy wykazać, że import będący przedmiotem dumpingu powoduje, poprzez skutki⁴⁾ dumpingu, szkodę w rozumieniu niniejszego kodeksu. Mogą istnieć inne czynniki⁵⁾, które w tym samym czasie wywołują szkodę dla przemysłu, i wtedy szkody spowodowanej przez te inne czynniki nie można przypisać importowi będącemu przedmiotem dumpingu.

5. Skutki importu będącego przedmiotem dumpingu określa się dla produkcji krajowej podobnego produktu, jeżeli dostępne dane pozwalają na oddzielną identyfikację tej produkcji w kategoriach takich kryteriów, jak: proces produkcyjny, sprzedaż przez producentów, zyski. Jeżeli produkcja krajowa podobnego produktu nie ma odrębnej charakterystyki w świetle tych kryteriów, skutki importu będącego przedmiotem dumpingu określa się przez badanie produkcji najwyższej grupy lub zestawu produktów obejmującego podobny produkt, w odniesieniu do których można uzyskać wymagane informacje.

6. Ustalanie groźby szkody powinno opierać się na faktach, a nie jedynie na twierdzeniu nie popartym żadnymi dowodami, domniemaniu albo dalekim prawdopodobieństwie. Zmiana okoliczności mogąca stworzyć sytuację, w której dumping spowodowałby szkodę, musi jasno wynikać z przewidywań i być bliska w czasie.⁶⁾

7. W wypadkach, w których import będący przedmiotem dumpingu zagraża spowodowaniem szkody, zastosowanie środków antidumpingowych będzie przedmiotem szczególnie ostrożnego rozważania i decyzji.

Artykuł 4

Definicja przemysłu.

1. Dla celów ustalania szkody określenie „przemysł krajowy” oznacza krajowych producentów jako całość, wytwarzających podobne produkty, lub tych z nich, których łączna produkcja stanowi przeważającą część ogólnej produkcji krajowej podobnych produktów, z wyjątkiem wypadku gdy:

- producenci są powiązani⁷⁾ z eksporterami lub importerami albo sami są importerami produktów, co do których istnieje przypuszczenie, że są przedmiotem dumpingu, wtedy przemysł może być interpretowany jako oznaczający pozostałych producentów;
- terytorium Strony, w wyjątkowych okolicznościach może być, w odniesieniu do danej produkcji, podzie-

⁴⁾ Zgodnie z ustaleniami ustępów 2 i 3 niniejszego artykułu.

⁵⁾ Do takich czynników zalicza się inter alia wielkość importu, cenę danego importowanego produktu nie sprzedawanego po cenach dumpingowych, zmniejszenie się popytu lub zmiany w strukturze konsumpcji, restrykcyjne praktyki handlowe i konkurencję pomiędzy zagranicznymi a krajowymi producentami, rozwój technologii oraz działalność eksportową i wydajność w przemyśle krajowym.

⁶⁾ Przykładem, chociaż nie jedynym, jest istnienie przekonującego dowodu pozwalającego przewidzieć, że w najbliższej przyszłości nastąpi znaczny wzrost importu danego produktu po cenach dumpingowych.

⁷⁾ Strony powinny uzgodnić między sobą definicję określenia „powiązani” w rozumieniu niniejszego kodeksu.

lone na dwa lub więcej konkurencyjnych rynków, a producenci w ramach każdego z takich rynków mogą być uważani za odrębny przemysł, jeżeli: (a) producenci w ramach takiego rynku sprzedają całość lub prawie całość swej produkcji danego produktu na rynku oraz (b) popyt na tym rynku nie jest w istotnym stopniu zaspokajany przez producentów danego produktu zlokalizowanych w innym miejscu na tym terytorium. W takich okolicznościach istnienie szkody może być stwierdzone nawet wówczas, gdy większa część całego przemysłu krajowego nie ponosi szkody, pod warunkiem że import będący przedmiotem dumpingu koncentruje się na tak wyodrębnionym rynku oraz pod warunkiem że import będący przedmiotem dumpingu powoduje szkodę producentom całej lub prawie całej produkcji na tym rynku.

2. Jeżeli za przemysł uznano producentów na pewnym terytorium, tj. na rynku według definicji zawartej w ustępie 1 pkt ii), cła antydumpingowe będą nakładane⁸⁾ tylko na produkty przeznaczone do ostatecznej konsumpcji na tym terytorium. Jeżeli prawo konstytucyjne w kraju importującym nie zezwala na nakładanie ceł antydumpingowych na takiej podstawie, Strona importująca może nałożyć cło antydumpingowe bez ograniczeń tylko wtedy, gdy:

- 1) eksporterzy mieli możliwość zaprzestania eksportu po cenach dumpingowych na dane terytorium lub też mieli możliwość złożenia zapewnień zgodnie z artykułem 7 niniejszego kodeksu, a odpowiednie zapewnienia w tym względzie nie zostały niezwłocznie złożone, oraz
- 2) cła takie nie mogą być nałożone na określonych producentów, którzy zaopatrują dane terytorium.

3. Jeżeli dwa lub więcej krajów osiągnęło, w rozumieniu artykułu XXIV: 8 (a) Układu ogólnego, taki poziom integracji, że mają cechy jednego, zunifikowanego rynku, to przemysł na całym obszarze integracji będzie uważany za przemysł w rozumieniu ustępu 1 niniejszego artykułu.

4. Postanowienia ustępu 5 artykułu 3 mają zastosowanie do niniejszego artykułu.

Artykuł 5

Wszczywanie i prowadzenie dochodzenia.

1. Dochodzenie w celu ustalenia istnienia, stopnia i wpływu każdego rzekomego wypadku dumpingu wszczywa się zwykle na pisemny wniosek złożony przez poszkodowany przemysł lub w jego imieniu.⁹⁾ Wniosek powinien zawierać wystarczający materiał dowodowy co do istnienia: (a) dumpingu; (b) szkody w rozumieniu artykułu VI Układu ogólnego zinterpretowanego przez niniejszy kodeks; (c) związku przyczynowego między importem będącym przedmiotem dumpingu a rzekomą szkodą. Jeśli w szczególnych okolicznościach zainteresowane władze zdecydują się wszcząć dochodzenie bez otrzymania takiego wniosku, uczynią to tylko wtedy, gdy będą miały wystarczający materiał dowodowy odnośnie do wszystkich wyżej wymienionych punktów (a) do (c).

⁸⁾ W rozumieniu niniejszego kodeksu określenie „nakładać” oznacza ostateczne lub końcowe prawomocne wymierzenie albo pobranie cła lub podatku.

⁹⁾ Zgodnie z definicją artykułu 4.

2. Przy wszczęciu dochodzenia i w trakcie jego trwania materiały dowodowe dotyczące zarówno dumpingu, jak i szkody przez niego spowodowanej powinny być rozpatrywane równocześnie. W każdym wypadku materiał dowodowy dotyczący zarówno dumpingu, jak i szkody będzie rozpatrywany równocześnie: (a) przy podejmowaniu decyzji w kwestii wszczęcia dochodzenia, i (b) potem, w czasie trwania dochodzenia, począwszy od daty nie późniejszej niż najwcześniejsza data, od której, zgodnie z postanowieniami niniejszego kodeksu, mogą być zastosowane środki tymczasowe, z wyjątkiem wypadków opisanych w ustępie 3 artykułu 10, gdy władze akceptują wnioski eksporterów.

3. Jeżeli zainteresowane władze przekonają się, że nie istnieją wystarczające dowody co do istnienia dumpingu bądź szkody, uzasadniające kontynuowanie sprawy, wniosek zostanie odrzucony i dochodzenie będzie niezwłocznie umorzone. Dochodzenie powinno być natychmiast umorzone, w razie gdy margines dumpingu lub wielkość importu będącego przedmiotem dumpingu, faktyczna lub potencjalna, albo szkoda są znikome.

4. Postępowanie antydumpingowe nie powinno utrudniać odprawy celnej.

5. Dochodzenie powinno zostać zakończone, z wyjątkiem szczególnych okoliczności, w ciągu jednego roku od momentu jego wszczęcia.

Artykuł 6

Materiał dowodowy.

1. Dostawcom zagranicznym oraz wszystkim zainteresowanym stronom umożliwi się przedstawienie na piśmie całego materiału dowodowego, który ich zdaniem ma znaczenie w danym dochodzeniu antydumpingowym. Będą oni również mieli prawo, po uzasadnieniu, do przedstawienia materiału dowodowego ustnie.

2. Zainteresowane władze zapewnią stronie skarżącej się oraz importerom i eksporterom, o których wiadomo, że są zainteresowani sprawą, a także rządów krajów eksportujących, możliwość wglądu do każdej informacji, mającej związek z prezentacją ich sprawy, a która nie jest poufna zgodnie z definicją zawartą w ustępie 3 niniejszego artykułu i która jest wykorzystywana przez władze w dochodzeniu antydumpingowym, oraz zapewnią im możliwość przygotowania wystąpień na podstawie tej informacji.

3. Każda informacja, która ze swej natury jest poufna (np. jej ujawnienie przyniosłoby znaczną korzyść konkurentowi albo spowodowałoby negatywne konsekwencje dla osoby dostarczającej informację lub osoby, od której uzyskała ona informację) lub dostarczona w trybie poufnym przez strony dochodzenia antydumpingowego, będzie traktowana przez zainteresowane władze jako ściśle poufna, jeżeli zostanie to należycie uzasadnione. Informacja taka nie może być ujawniona bez specjalnego zezwolenia przedstawiającej ją strony.¹⁰⁾ Można zażądać od stron przedstawiających poufną informację dostarczenia jej jawnych streszczeń. W razie gdy strony te stwierdzą, że taka informacja nie nadaje się do streszczenia, muszą przedstawić wyjaśnienie przyczyn, które takie streszczenie uniemożliwiają.

¹⁰⁾ Strony są świadome faktu, że na terytoriach niektórych Stron wniosek o ujawnienie informacji może być wydany na podstawie węższego zakresu przepisów o ochronie tajemnicy.

4. Jeżeli jednak zainteresowane władze uznają, że żądanie zachowania poufności nie jest uzasadnione, a dostarczający informacji albo nie chce jej udostępnić do wiadomości publicznej, albo upoważnić do jej ujawnienia w ogólniejszej lub skróconej formie, władze będą mogły nie brać pod uwagę takiej informacji, chyba że w sposób dla nich przekonujący zostanie udokumentowane, iż informacja jest prawidłowa.¹¹⁾

5. W celu zweryfikowania otrzymanych informacji lub uzyskania dalszych szczegółów władze mogą, jeśli zachodzi potrzeba, przeprowadzić dochodzenie w innych krajach, pod warunkiem że uzyskają zgodę zainteresowanych firm oraz że powiadomią o swym zamiarze przedstawiciele rządów tych krajów i że ci ostatni nie sprzeciwiają się takiemu dochodzeniu.

6. Jeżeli kompetentne władze uznają, że istnieje wystarczający materiał dowodowy, uzasadniający wszczęcie dochodzenia antydumpingowego zgodnie z artykułem 5, zawiadomią o tym Stronę lub Strony, których produkty są przedmiotem takiego dochodzenia, eksporterów i importerów, o których władze przeprowadzające dochodzenie wiedzą, że są zainteresowani wszczęciem dochodzenia, a także Strony skarżące się oraz podadzą ten fakt do publicznej wiadomości.

7. Podczas dochodzenia antydumpingowego wszystkie strony będą miały pełną możliwość obrony swoich interesów. W tym celu zainteresowane władze zapewnią, na żądanie, możliwość spotkania się wszystkich bezpośrednio zainteresowanych stron ze stronami mającymi odmienne interesy dla przedstawienia przeciwstawnych poglądów i kontrargumentów. Zapewnienie takich możliwości musi uwzględniać potrzebę zachowania poufności charakteru informacji i mieć na uwadze wygodę stron. Żadna ze stron nie będzie obowiązana uczestniczyć w spotkaniu, a nieobecność nie może mieć negatywnego wpływu na jej sprawę.

8. Gdy którakolwiek z zainteresowanych stron odmawia dostępu do żądanej informacji lub nie przedstawia jej w rozsądnym czasie albo znacznie opóźnia dochodzenie — wstępne i ostateczne ustalenie¹²⁾, pozytywne lub negatywne, może być dokonane na podstawie dostępnych faktów.

9. Postanowienia niniejszego artykułu nie utrudniają władzom Strony szybkiego prowadzenia postępowania w celu wszczęcia dochodzenia, podejmowania wstępnych lub ostatecznych ustaleń, pozytywnych lub negatywnych, albo stosowania tymczasowych lub ostatecznych środków, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszego kodeksu.

Artykuł 7

Zobowiązania cenowe.

1. Postępowanie może¹³⁾ zostać zawieszono lub zamknięte bez zastosowania środków tymczasowych albo nałożenia ceł antydumpingowych po uzyskaniu ze strony eksportera dobrowolnego zadowalającego zobowiązania

¹¹⁾ Strony zgadzają się, że żądanie poufności nie może być arbitralnie odrzucone.

¹²⁾ Ze względu na różne określenia używane w różnych systemach w różnych krajach, określenie „ustalenie” używane w tym miejscu i dalej oznacza formalną decyzję lub stwierdzenie.

¹³⁾ Określenie „może” nie będzie interpretowane w sposób pozwalający na kontynuację postępowania i jednoczesne wprowadzanie zobowiązań cenowych, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w ustępie 3.

do zrewidowania swych cen lub do zaprzestania eksportu po cenach dumpingowych na dane terytorium, jeżeli władze uznają, że szkodliwy wpływ dumpingu został w ten sposób wyeliminowany. Zwiększenie cen w ramach takiego zobowiązania nie powinno być wyższe niż jest to konieczne dla wyeliminowania marginesu dumpingu.

2. Jeżeli władze kraju importującego nie wszczęły dochodzenia zgodnie z postanowieniami artykułu 5 niniejszego kodeksu, nie będzie się dążyć do ustalenia zobowiązań cenowych ani do akceptowania takich zobowiązań ze strony eksporterów. Zaproponowane zobowiązania nie muszą być akceptowane, jeżeli władze kraju importującego uznają ich akceptację za niepraktyczną, na przykład gdy liczba rzeczywistych albo potencjalnych eksporterów jest zbyt duża lub też z innych powodów.

3. Jeżeli zobowiązania cenowe zostaną zaakceptowane, dochodzenie w sprawie ustalenia szkody zostanie zakończone, gdy eksporter tego sobie życzy lub władze tak zdecydują. Jeżeli zostanie stwierdzony brak szkody lub groźby szkody, zobowiązania cenowe automatycznie wygasają, z wyjątkiem wypadków, gdy stwierdzenie braku groźby szkody w znacznym stopniu wynika z działania zobowiązania cenowego. W takich wypadkach zainteresowane władze mogą zażądać utrzymania zobowiązania przez uzasadniony okres, zgodnie z postanowieniami niniejszego kodeksu.

4. Władze kraju importującego mogą zaproponować zobowiązania cenowe, ale żaden z eksporterów nie może zostać zmuszony do przyjęcia takich zobowiązań. Fakt, że eksporterzy nie proponują takich zobowiązań lub nie są skłonni do ich przyjęcia, nie może mieć negatywnego wpływu na rozpatrywanie sprawy. Jednakże władze mogą twierdzić, że prawdopodobieństwo groźby szkody jest większe, jeżeli import będący przedmiotem dumpingu będzie kontynuowany.

5. Władze kraju importującego mogą zażądać od każdego eksportera, od którego zostały przyjęte zobowiązania cenowe, dostarczenia okresowej informacji o wypełnianiu tych zobowiązań oraz zezwolenia na weryfikację odpowiednich danych. W razie naruszenia zobowiązań władze kraju importującego mogą podjąć, na podstawie niniejszego kodeksu i zgodnie z jego postanowieniami, pilne kroki, polegające na bezzwłocznym zastosowaniu środków tymczasowych, opierając się na najlepszych dostępnych informacjach. W takich wypadkach ostateczne cła mogą być nałożone, zgodnie z niniejszym kodeksem, na towary wprowadzone do konsumpcji nie wcześniej niż dziewięćdziesiąt dni przed zastosowaniem środków tymczasowych, przy czym pobieranie ceł nie będzie stosowane wstecznie w odniesieniu do importu, który został zrealizowany przed naruszeniem zobowiązania.

6. Zobowiązania nie pozostaną w mocy dłużej niż obowiązywałyby cła antydumpingowe przewidziane przez niniejszy kodeks. Władze kraju importującego dokonają przeglądu potrzeby dalszego stosowania zobowiązania cenowego tam, gdzie jest to uzasadnione, z własnej inicjatywy albo gdy zainteresowani eksporterzy lub importerzy danego artykułu tego zażądają, i przedstawią informację uzasadniającą potrzebę takiego przeglądu.

7. Fakt zawieszenia albo zamknięcia dochodzenia antydumpingowego zgodnie z postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu lub fakt wygaśnięcia zobowiązania musi być oficjalnie notyfikowany i opublikowany. Notyfikacje o tym będą zawierały co najmniej podstawowe wnioski i streszczenia ich uzasadnień.

Artykuł 8

Nakładanie i pobieranie ceł antydumpingowych.

1. Decyzja o nałożeniu lub nienałożeniu cła antydumpingowego w wypadkach, w których wszystkie warunki uzasadniające nałożenie zostały spełnione, oraz decyzja o tym, czy wysokość cła antydumpingowego, które ma być nałożone, będzie równa lub mniejsza od pełnego marginesu dumpingu, są decyzjami podejmowanymi przez władze kraju importującego lub terytorium celnego. Jest pożądaną, aby we wszystkich krajach lub terytoriach celnych, które są Stronami niniejszego porozumienia, nakładanie ceł było fakultatywne i aby cło było niższe niż margines dumpingu, jeżeli takie niższe cło będzie wystarczające do usunięcia szkody spowodowanej dla przemysłu krajowego.

2. Jeżeli cło antydumpingowe zostanie nałożone na jakikolwiek produkt, będzie ono pobierane we właściwej wysokości w każdym wypadku, zgodnie z zasadą niedyskryminacji, od importu takich produktów ze wszystkich źródeł, wobec których stwierdzono, że import z nich jest przedmiotem dumpingu i powoduje szkodę, z wyjątkiem importu z takich źródeł, od których przyjęto zobowiązania cenowe zgodnie z postanowieniami niniejszego kodeksu. Władze wymienia imiennie dostawcę lub dostawców danych produktów. Jeżeli jednak występuje kilku dostawców z tego samego kraju i praktycznie nie jest możliwe wymienienie imiennie wszystkich, władze mogą wymienić kraj dostarczający, którego to dotyczy. Jeżeli występuje kilku dostawców z więcej aniżeli jednego kraju, władze mogą wymienić albo wszystkich takich dostawców, albo — jeśli praktycznie nie jest to możliwe — wszystkie kraje dostarczające, których to dotyczy.

3. Wysokość cła antydumpingowego nie może przewyższać marginesu dumpingu określonego w artykule 2. Jeżeli okaże się, że po nałożeniu cła antydumpingowego pobrane cło przewyższa rzeczywisty margines dumpingu, suma przewyższająca margines dumpingu będzie zwrócona możliwie jak najszybciej.

4. W ramach systemu cen bazowych następujące zasady będą stosowane, pod warunkiem że będą one zgodne z innymi postanowieniami niniejszego kodeksu. Jeżeli występuje kilku dostawców z jednego lub więcej krajów, cła antydumpingowe mogą być nałożone na import produktu z kraju lub krajów, których to dotyczy, w stosunku do którego to produktu stwierdzono, że był przedmiotem dumpingu i że jego import wywołuje szkodę, przy czym cło antydumpingowe będzie równe sumie, o którą cena eksportowa jest niższa od ustalonej w tym celu ceny bazowej nie przewyższającej najniższej normalnej ceny w kraju lub w krajach dostarczających, w których przeważają normalne warunki konkurencji. Rozumie się, że w stosunku do produktów, które będą sprzedawane poniżej tej ustalonej ceny bazowej, nowe dochodzenie antydumpingowe będzie przeprowadzone w każdym poszczególnym wypadku, jeżeli zażądamy tego zainteresowane strony i jeżeli to żądanie będzie poparte stosownym materiałem dowodowym. W razie gdy dumping nie zostanie stwierdzony, pobrane cła antydumpingowe będą zwrócone możliwie jak najszybciej. Ponadto, gdy da się stwierdzić, że pobrane cło przewyższa rzeczywisty margines dumpingu, suma przewyższająca ten margines będzie również zwrócona możliwie jak najszybciej.

5. Każde wstępne lub ostateczne ustalenie, pozytywne bądź negatywne, a także anulowanie ustalenia zosta-

nie podane do wiadomości publicznej. W razie ustaleń pozytywnych każde zawiadomienie o tym będzie zawierać ustalenia i wnioski dotyczące wszystkich kwestii w sprawie stanu faktycznego i prawnego, uznanych za istotne przez władze prowadzące dochodzenie, oraz uzasadnienie i ich podstawę. W razie ustaleń negatywnych każde zawiadomienie o tym będzie zawierać co najmniej podstawowe wnioski i streszczenie ich uzasadnienia. Wszystkie zawiadomienia dotyczące ustaleń będą przesłane Stronie lub Stronom, których produkty są przedmiotem tych ustaleń, oraz eksporterom, o których wiadomo, że są nimi zainteresowani.

Artykuł 9

Okres stosowania ceł antydumpingowych.

1. Cło antydumpingowe będzie obowiązywało jedynie tak długo, jak długo jest to konieczne do przeciwdziałania dumpingowi powodującemu szkodę.

2. Władze prowadzące dochodzenie będą dokonywać przeglądu potrzeby dalszego stosowania cła, tam gdzie jest to uzasadnione, z własnej inicjatywy lub gdy którakolwiek zainteresowana strona tego zażąda i przedstawi informację uzasadniającą potrzebę takiego przeglądu.

Artykuł 10

Środki tymczasowe.

1. Środki tymczasowe mogą być zastosowane tylko wtedy, gdy zostanie dokonane wstępne pozytywne ustalenie dumpingu i gdy istnieje wystarczający dowód szkody, zgodnie z postanowieniami punktów od (a) do (c) ustępu 1 artykułu 5. Środki tymczasowe nie będą stosowane, chyba że zainteresowane władze uznają, że są one konieczne do uniknięcia szkody, jaka mogłaby powstać w okresie trwania dochodzenia.

2. Środki tymczasowe mogą przybrać formę cła tymczasowego albo, co byłoby bardziej pożądaną, zabezpieczenia — w formie depozytu pieniężnego lub weksla gwarancyjnego — równego wysokości cła antydumpingowego tymczasowo oszacowanego, nie przewyższającego tymczasowo oszacowanego marginesu dumpingu. Wstrzymanie wyceny celnej jest właściwym środkiem tymczasowym, pod warunkiem że normalne cło i szacunkowa wysokość cła antydumpingowego będą określone oraz że, wstrzymanie wyceny celnej będzie podlegać tym samym warunkom, którym podlegają inne środki tymczasowe.

3. Stosowanie środków tymczasowych będzie ograniczone do możliwie najkrótszego czasu, nie przekraczającego czterech miesięcy, lub na podstawie decyzji zainteresowanych władz i na żądanie eksporterów mających znaczny udział w handlu danym produktem, do czasu nie przekraczającego sześciu miesięcy.

4. Przy stosowaniu środków tymczasowych należy przestrzegać odpowiednich postanowień artykułu 8.

Artykuł 11

Wsteczne zastosowanie ceł antydumpingowych.

1. Cła antydumpingowe i środki tymczasowe będą stosowane jedynie w odniesieniu do produktów, które zostaną wprowadzone do konsumpcji po terminie wejścia w życie decyzji podjętych zgodnie, odpowiednio, z ustępem 1 artykułu 8 oraz ustępem 1 artykułu 10, z następującymi wyjątkami:

- i) Gdy zostanie ustalone istnienie szkody (ale nie groźby szkody lub istotnego opóźnienia w tworzeniu przemysłu) lub, w razie ostatecznego ustalenia groźby szkody, gdy wpływ importu będącego przedmiotem dumpingu, jeśli nie zastosowano by środków tymczasowych, pozwalałaby na ustalenie szkody, cła antydumpingowe mogą być nałożone wstecz za okres ewentualnego stosowania środków tymczasowych. Jeżeli cło antydumpingowe ustalone w ostatecznej decyzji jest wyższe niż cło tymczasowe pobrane, różnicy między nimi nie pobiera się. Jeżeli cło ustalone w ostatecznej decyzji jest niższe od cła tymczasowego pobranego lub od kwoty wyznaczonej jako zabezpieczenie, różnicę, w zależności od sytuacji, zwraca się, albo cło ustala się ponownie.
- ii) Gdy w odniesieniu do danego produktu będącego przedmiotem dumpingu władze stwierdzą, że:
- istniał w przeszłości dumping powodujący szkodę albo że importer był lub powinien być świadomy, iż eksporter stosuje dumping i taki dumping spowoduje szkodę, oraz że
 - szkoda jest spowodowana sporadycznym dumpingiem (w stosunkowo krótkim czasie masowym importem produktu będącego przedmiotem dumpingu) w takim stopniu, że — aby wykluczyć jej powtórzenie — wydaje się konieczne nałożenie wstecznie cła antydumpingowego w odniesieniu do tego importu,
- wtedy cło może być nałożone na produkty, które zostały wprowadzone do konsumpcji nie wcześniej niż 90 dnia przed terminem zastosowania środków tymczasowych.

2. W razie ustalenia groźby szkody lub znacznego opóźnienia w tworzeniu przemysłu, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ust. 1 (gdy szkoda nie została jeszcze wyrządzona), ostateczne cło antydumpingowe może być nałożone jedynie od dnia ustalenia groźby szkody lub znacznego opóźnienia, wszelkie zaś depozyty gotówkowe złożone w czasie stosowania środków tymczasowych podlegają refundacji, a wszelkie weksle gwarancyjne — zwolnieniu w jak najszybszym terminie.

3. Jeżeli ostateczne ustalenie jest negatywne, wszelkie depozyty gotówkowe złożone w czasie stosowania środków tymczasowych podlegają refundacji, a wszelkie weksle gwarancyjne — zwolnieniu w jak najszybszym terminie.

Artykuł 12

Środki antydumpingowe na rzecz kraju trzeciego.

1. Wniosek o zastosowanie środków antydumpingowych na rzecz kraju trzeciego składają władze kraju trzeciego, które żądają zastosowania takich środków.

2. Wniosek taki powinien być poparty informacją cenową wykazującą, że import jest przedmiotem dumpingu, oraz szczegółowymi informacjami stwierdzającymi, że rzekomy dumping powoduje szkodę dla zainteresowanego przemysłu w kraju trzecim. Rząd kraju trzeciego udzieli wszelkiej pomocy władzom kraju importującego w zbieraniu wszelkich dalszych informacji, których ten, ostatni może zażądać.

3. Przy rozpatrywaniu takiego wniosku władze kraju importującego wezmą pod uwagę skutki rzekomego dumpingu dla zainteresowanego przemysłu jako całości w kraju trzecim, inaczej mówiąc, istnienia szkody nę

będzie się ustalać wyłącznie na podstawie wpływu dumpingu na eksport tego przemysłu do kraju importującego lub wpływu na cały eksport tego przemysłu.

4. Decyzja co do dalszego stosowania środków antydumpingowych po otrzymaniu wniosku pozostaje w gestii kraju importującego. Jeżeli kraj importujący postanowi, że jest gotów zastosować środki antydumpingowe, inicjatywa wystąpienia do Układających się Stron o zaakceptowanie takiego postępowania będzie również w gestii kraju importującego.

Artykuł 13

Kraje rozwijające się.

Uznaje się, że kraje rozwinięte, przy rozważaniu zastosowania środków antydumpingowych zgodnie z postanowieniami niniejszego kodeksu, powinny w szczególności brać pod uwagę specjalną sytuację krajów rozwijających się. Przed nałożeniem ceł antydumpingowych w sytuacjach, gdy mogłoby to naruszyć istotne interesy krajów rozwijających się, należy rozważyć możliwość zastosowania konstruktywnych środków zaradczych przewidzianych w niniejszym kodeksie.

CZĘŚĆ II

Artykuł 14

Komitet do Spraw Praktyk Antydumpingowych.

1. W ramach niniejszego porozumienia zostanie ustanowiony Komitet do Spraw Praktyk Antydumpingowych, zwany dalej „Komitetem”, złożony z przedstawicieli każdej ze Stron niniejszego porozumienia. Komitet wybierze swego przewodniczącego i będzie spotykać się nie rzadziej niż dwa razy w roku, a także na żądanie którejkolwiek Strony, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszego porozumienia. Komitet będzie wykonywać funkcje przypisane mu przez niniejsze porozumienie lub przez Strony i będzie umożliwiać Stronom konsultowanie się we wszystkich sprawach związanych ze stosowaniem porozumienia lub osiągnięciem jego celów. Sekretariat GATT pełnić będzie funkcje sekretariatu Komitetu.

2. Komitet może ustanawiać odpowiednie organy pomocnicze.

3. Komitet i organy pomocnicze przy wypełnianiu swych funkcji mogą konsultować się i żądać informacji z każdego źródła, jakie uznają za właściwe. Jednakże zanim Komitet lub organ pomocniczy zażąda takich informacji ze źródła pozostającego w jurysdykcji danej Strony, zawiadomi o tym zainteresowaną Stronę, przy czym musi on otrzymać zgodę tej Strony i każdej firmy, z którą mają być przeprowadzone konsultacje.

4. Strony bez zwłoki poinformują Komitet o podjętych wstępnych lub ostatecznych decyzjach w postępowaniach antydumpingowych. Takie raporty będą dostępne w sekretariacie GATT w celu umożliwienia zbadania ich przez przedstawicieli rządów. Strony przedstawią również w okresach półrocznych raporty o każdym postępowaniu antydumpingowym podjętym w ciągu minionych sześciu miesięcy.

Artykuł 15¹⁴⁾**Konsultacje, postępowanie pojednawcze
i rozstrzyganie sporów.**

1. Każda Strona ze zrozumieniem rozważy zarzuty stawiane jej przez inną Stronę i będzie gotowa do konsultacji w sprawie zarzutów dotyczących każdej kwestii wiążącej się ze stosowaniem niniejszego porozumienia.

2. Jeżeli którakolwiek ze Stron uzna, że jakakolwiek korzyść wynikająca dla niej bezpośrednio lub pośrednio z niniejszego porozumienia przestała istnieć lub została ograniczona albo że osiągnięcie któregośkolwiek z celów niniejszego porozumienia jest utrudnione przez inną Stronę lub Strony, to może ona, aby osiągnąć wzajemnie zadowalające rozwiązanie tej kwestii, zażądać pisemnie konsultacji z tą lub z tymi Stronami. Każda ze Stron ze zrozumieniem rozważy każde żądanie konsultacji innej Strony. Zainteresowane Strony przystąpią do konsultacji bezzwłocznie.

3. Jeżeli którakolwiek ze Stron uzna, że konsultacje przeprowadzone zgodnie z postanowieniami ustępu 2 nie doprowadziły do osiągnięcia wzajemnie zadowalającego rozwiązania, a władze kraju importującego podjęły kroki w celu nałożenia ostatecznych ceł antidumpingowych lub przyjęcia zobowiązań cenowych, może ona przedstawić sprawę Komitetowi w celu przeprowadzenia postępowania pojednawczego. Jeżeli z kolei Strona uważa, że zastosowany środek tymczasowy ma istotne znaczenie, a został on zastosowany niezgodnie z postanowieniami ustępu 1 artykułu 10 niniejszego porozumienia, Strona ta może również przedstawić taką sprawę Komitetowi w celu przeprowadzenia postępowania pojednawczego. W razie przedstawienia sprawy Komitetowi w celu przeprowadzenia postępowania pojednawczego, Komitet zbierze się w ciągu trzydziestu dni w celu rozpatrzenia sprawy i, świadcząc swe usługi, zachęci zainteresowane Strony do przyjęcia wzajemnie zadowalającego rozwiązania.¹⁵⁾

4. Strony dołożą wszelkich starań, aby osiągnąć podczas postępowania pojednawczego wzajemnie zadowalające rozwiązanie.

5. Jeżeli nie uda się osiągnąć wzajemnie zadowalającego rozwiązania po szczegółowym rozpatrzeniu sprawy przez Komitet zgodnie z ustępem 3 w ciągu trzech miesięcy, Komitet na żądanie każdej ze Stron sporu może powołać grupę ekspertów w celu zbadania sprawy na podstawie:

- a) pisemnego wystąpienia Strony, która złożyła wniosek, wskazującego, w jaki sposób korzyść bezpośrednio lub pośrednio wynikająca z niniejszego porozumienia przestała istnieć lub została ograniczona, albo wskazującego, że osiągnięcie któregośkolwiek z celów niniejszego porozumienia jest utrudnione, i
- b) materiałów faktograficznych udostępnionych władzom kraju importującego zgodnie z odpowiednimi przepisami wewnętrznymi.

¹⁴⁾ W razie powstania między Stronami sporów dotyczących praw i obowiązków określonych w niniejszym porozumieniu, Strony powinny najpierw wyczerpać wszelkie środki rozwiązywania sporów przewidziane w niniejszym porozumieniu, przed skorzystaniem z praw, jakie daje im Układ ogólny.

¹⁵⁾ Przy tej okazji Komitet może zwrócić uwagę Stron na te wypadki, w których jego zdaniem brak jest odpowiedniego uzasadnienia dla poparcia stawianych zarzutów.

6. Poufne informacje dostarczone grupie ekspertów nie mogą być ujawnione bez formalnego upoważnienia ze strony osoby lub władz udostępniających te informacje. Jeżeli od grupy ekspertów żąda się udostępnienia poufnych informacji, przy czym grupa ta nie jest do tego upoważniona, to sporządza się jawną wersję tych materiałów, autoryzowaną przez władze lub osobę, która te informacje dostarczyła.

7. Niezależnie od postanowień ustępów 1—5 rozstrzyganie sporów będzie mutatis mutandis regulowane postanowieniami porozumienia w sprawie notyfikacji, konsultacji, rozstrzygania sporów i nadzoru. Członkowie grupy ekspertów powinni mieć odpowiednie doświadczenie w kwestiach związanych z przedmiotem sporu i będą wybierani spośród krajów sygnatariuszy niniejszego porozumienia nie będących stronami sporu.

CZĘŚĆ III

Artykuł 16

Postanowienia końcowe.

1. Przeciwno dumpingowi stosowanemu przez Stronę w eksporcie nie można podjąć żadnej akcji, jeżeli akcja taka nie jest zgodna z postanowieniami Układu ogólnego, zinterpretowanymi przez niniejsze porozumienie.¹⁶⁾

Przyjęcie i przystąpienie

2. a) Niniejsze porozumienie będzie otwarte do przyjęcia przez podpisanie lub w inny sposób dla rządów Układających się Stron GATT oraz dla Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

b) Niniejsze porozumienie będzie otwarte do przystąpienia przez podpisanie lub w inny sposób dla rządów, które tymczasowo przystąpiły do GATT, na warunkach zapewniających rzeczywiste stosowanie praw i obowiązków wynikających z niniejszego porozumienia, które to warunki uwzględnią prawa i obowiązki określone w dokumentach dotyczących ich tymczasowego przystąpienia.

c) Niniejsze porozumienie będzie otwarte do przystąpienia dla każdego innego rządu na warunkach zapewniających rzeczywiste stosowanie praw i obowiązków wynikających z tego porozumienia, które to warunki zostaną uzgodnione między tym rządem a Stronami przez Złożenie Dyrektorowi Generalnemu Układających się Stron GATT dokumentu przystąpienia potwierdzającego te uzgodnione warunki.

d) Do przyjęcia będą miały zastosowanie postanowienia ustępu 5 (a) i (b) artykułu XXVI Układu ogólnego.

Odstępstwa

3. Nie można wprowadzać odstępstw od żadnego z postanowień niniejszego porozumienia bez zgody jego Stron.

Wejście w życie

4. Niniejsze porozumienie wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 1980 r. w stosunku do rządów¹⁷⁾, które do tego dnia je przyjęły lub do niego przystąpiły. W stosunku

¹⁶⁾ Postanowienie to nie wyłącza możliwości podjęcia odpowiednich środków na podstawie innych odpowiednich postanowień Układu ogólnego.

¹⁷⁾ Określenie „rząd” obejmuje również kompetentne władze Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

do każdego innego rządu wejdzie ono w życie trzydziestego dnia od daty przyjęcia lub przystąpienia do niniejszego porozumienia.

Wypowiedzenie porozumienia z 1967 r.

5. Przyjęcie niniejszego porozumienia dla Stron Porozumienia w sprawie stosowania artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu, sporządzonego w Genewie dnia 30 czerwca 1967 r., obowiązującego od dnia 1 lipca 1968 r., pociąga za sobą jego wypowiedzenie. Wypowiedzenie to nabierze mocy dla każdej ze Stron niniejszego porozumienia w dniu jego wejścia w życie.

Ustawodawstwo wewnętrzne

6. a) Każdy rząd przyjmujący niniejsze porozumienie lub do niego przystępujący podejmie wszelkie niezbędne kroki o charakterze ogólnym lub szczegółowym w celu zapewnienia, nie później niż w dniu wejścia w życie niniejszego porozumienia w stosunku do tego rządu, zgodności swojego ustawodawstwa, przepisów i procedur administracyjnych z postanowieniami niniejszego porozumienia, które mogą mieć zastosowanie do danej Strony.

b) Każda Strona będzie informować Komitet o wszystkich zmianach swojego ustawodawstwa i przepisów pozostających w związku z niniejszym porozumieniem oraz o zmianach w ich stosowaniu.

Przegląd

7. Komitet raz do roku dokona przeglądu stosowania i funkcjonowania niniejszego porozumienia, uwzględniając jego cele. Komitet będzie informować raz do roku Układające się Strony GATT o wydarzeniach, jakie zaszły w okresie objętym przeglądem.

Poprawki

8. Strony mogą wносить poprawki do niniejszego porozumienia, uwzględniając, inter alia, doświadczenia nabyte podczas jego stosowania. Taka poprawka, którą Strony uzgodnią na podstawie procedur ustalonych przez Komitet, nie wejdzie w życie w stosunku do żadnej ze Stron dopóty, dopóki nie zostanie przez nią przyjęta.

Wystąpienie

9. Każda ze Stron może wystąpić z niniejszego porozumienia. Wystąpienie nabierze mocy po upływie sześćdziesięciu dni od dnia otrzymania pisemnego zawiadomienia o wystąpieniu przez Dyrektora Generalnego Układających się Stron GATT. Każda ze Stron po otrzymaniu takiego zawiadomienia może zażądać natychmiastowego zwołania Komitetu.

Wyłączenie stosowania niniejszego porozumienia między Stronami

10. Niniejsze porozumienie nie będzie stosowane między dwiema Stronami, jeżeli którakolwiek z nich, przyjmując niniejsze porozumienie lub przystępując do niego, nie wyrazi zgody na jego stosowanie.

Sekretariat

11. Niniejsze porozumienie będzie obsługiwane przez Sekretariat GATT.

Zdeponowanie porozumienia

12. Niniejsze porozumienie zostanie zdeponowane u Dyrektora Generalnego Układających się Stron GATT, który niezwłocznie dostarczy każdej ze Stron porozumienia i każdej Układającej się Stronie GATT poświadczony egzemplarz porozumienia, a także każdej poprawki zgodnie z ustępem 8, oraz będzie notyfikować o każdym przyjęciu lub przystąpieniu do niego zgodnie z ustępem 2, a także o każdym wystąpieniu z porozumienia zgodnie z ustępem 9 niniejszego artykułu.

Rejestracja

13. Niniejsze porozumienie zostanie zarejestrowane zgodnie z postanowieniami artykułu 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Sporządzono w Genewie dnia dwunastego kwietnia tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego dziewiątego roku w jednym egzemplarzu w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim, przy czym wszystkie trzy teksty są jednakowo autentyczne.

AGREEMENT ON IMPLEMENTATION OF ARTICLE VI
OF THE GENERAL AGREEMENT ON TARIFFS AND TRADE

The Parties to this Agreement (hereinafter referred to as "Parties"),

Recognizing that anti-dumping practices should not constitute an unjustifiable impediment to international trade and that anti-dumping duties may be applied against dumping only if such dumping causes or threatens material injury to an established industry or materially retards the establishment of an industry;

Considering that it is desirable to provide for equitable and open procedures as the basis for a full examination of dumping cases;

Taking into account the particular trade, development and financial needs of developing countries;

Desiring to interpret the provisions of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade (hereinafter referred to as "General Agreement" or "GATT") and to elaborate rules for their application in order to provide greater uniformity and certainty in their implementation; and

Desiring to provide for the speedy, effective and equitable settlement of disputes arising under this Agreement;

Hereby agree as follows:

PART I - ANTI-DUMPING CODE

Article 1

Principles

The imposition of an anti-dumping duty is a measure to be taken only under the circumstances provided for in Article VI of the General Agreement and pursuant to investigations initiated¹ and conducted in accordance with the provisions of this Code. The following provisions govern the application of Article VI of the General Agreement in so far as action is taken under anti-dumping legislation or regulations.

Article 2

Determination of Dumping

1. For the purpose of this Code a product is to be considered as being dumped, i.e. introduced into the commerce of another country at less than its normal value, if the export price of the product exported from one country to another, is less than the comparable price, in the ordinary course of trade, for the like product when destined for consumption in the exporting country.

¹The term "initiated" as used hereinafter means the procedural action by which a Party formally commences an investigation as provided in paragraph 6 of Article 6.

2. Throughout this Code the term "like product" ("produit similaire") shall be interpreted to mean a product which is identical, i.e. alike in all respects to the product under consideration, or in the absence of such a product, another product which, although not alike in all respects, has characteristics closely resembling those of the product under consideration.

3. In the case where products are not imported directly from the country of origin but are exported to the country of importation from an intermediate country, the price at which the products are sold from the country of export to the country of importation shall normally be compared with the comparable price in the country of export. However, comparison may be made with the price in the country of origin, if, for example, the products are merely trans-shipped through the country of export, or such products are not produced in the country of export, or there is no comparable price for them in the country of export.

4. When there are no sales of the like product in the ordinary course of trade in the domestic market of the exporting country or when, because of the particular market situation, such sales do not permit a proper comparison, the margin of dumping shall be determined by comparison with a comparable price of the like product when exported to any third country which may be the highest such export price but should be a representative price, or with the cost of production in the country of origin plus a reasonable amount for administrative, selling and any other costs and for profits. As a general rule, the addition for profit shall not exceed the profit normally realized on sales of products of the same general category in the domestic market of the country of origin.

5. In cases where there is no export price or where it appears to the authorities² concerned that the export price is unreliable because of association or a compensatory arrangement between the exporter and the importer or a third party, the export price may be constructed on the basis of the price at which the imported products are first resold to an independent buyer, or if the products are not resold to an independent buyer, or not resold in the condition as imported, on such reasonable basis as the authorities may determine.

6. In order to effect a fair comparison between the export price and the domestic price in the exporting country (or the country of origin) or, if applicable, the price established pursuant to the provisions of Article VI:1(b) of the General Agreement, the two prices shall be compared at the same level of trade, normally at the ex-factory level, and in respect of sales made at as nearly as possible the same time. Due allowance shall be made in each case, on its merits, for the differences in conditions and terms of sale, for the differences in taxation, and for the other differences affecting price comparability. In the cases referred to in paragraph 5 of Article 2 allowance for costs, including duties and taxes, incurred between importation and resale, and for profits accruing, should also be made.

7. This Article is without prejudice to the second Supplementary Provision to paragraph 1 of Article VI in Annex I of the General Agreement.

²When in this Code the term "authorities" is used, it shall be interpreted as meaning authorities at an appropriate, senior level.

Article 3

Determination of Injury³

1. A determination of injury for purposes of Article VI of the General Agreement shall be based on positive evidence and involve an objective examination of both (a) the volume of the dumped imports and their effect on prices in the domestic market for like products, and (b) the consequent impact of these imports on domestic producers of such products.
 2. With regard to volume of the dumped imports the investigating authorities shall consider whether there has been a significant increase in dumped imports, either in absolute terms or relative to production or consumption in the importing country. With regard to the effect of the dumped imports on prices, the investigating authorities shall consider whether there has been a significant price undercutting by the dumped imports as compared with the price of a like product of the importing country, or whether the effect of such imports is otherwise to depress prices to a significant degree or prevent price increases, which otherwise would have occurred, to a significant degree. No one or several of these factors can necessarily give decisive guidance.
 3. The examination of the impact on the industry concerned shall include an evaluation of all relevant economic factors and indices having a bearing on the state of the industry such as actual and potential decline in output, sales, market share, profits, productivity, return on investments, or utilization of capacity; factors affecting domestic prices; actual and potential negative effects on cash flow, inventories, employment, wages, growth, ability to raise capital or investments. This list is not exhaustive, nor can one or several of these factors necessarily give decisive guidance.
 4. It must be demonstrated that the dumped imports are, through the effects of dumping, causing injury within the meaning of this Code. There may be other factors⁵ which at the same time are injuring the industry, and the injuries caused by other factors must not be attributed to the dumped imports.
 5. The effect of the dumped imports shall be assessed in relation to the domestic production of the like product when available data permit the separate identification of production in terms of such criteria as: the production process, the producers' realizations, profits. When the domestic production of the like product has no separate identity in these terms the effects of the dumped imports shall be assessed by the examination of the production of the narrowest group or range of products, which includes the like product, for which the necessary information can be provided.
-
- ³Under this Code the term "injury" shall, unless otherwise specified, be taken to mean material injury to a domestic industry, threat of material injury to a domestic industry or material retardation of the establishment of such an industry and shall be interpreted in accordance with the provisions of this Article.
- ⁴As set forth in paragraphs 2 and 3 of this Article.
- ⁵Such factors include, inter alia, the volume and prices of imports not sold at dumping prices, contraction in demand or changes in the patterns of consumption, trade restrictive practices of and competition between the foreign and domestic producers, developments in technology and the export performance and productivity of the domestic industry.

6. A determination of threat of injury shall be based on facts and not merely on allegation, conjecture or remote possibility. The change in circumstances which would create a situation in which the dumping would cause injury must be clearly foreseen and imminent.⁶

7. With respect to cases where injury is threatened by dumped imports, the application of anti-dumping measures shall be studied and decided with special care.

Article 4

Definition of Industry

1. In determining injury the term "domestic industry" shall be interpreted as referring to the domestic producers as a whole of the like products or to those of them whose collective output of the products constitutes a major proportion of the total domestic production of those products, except that

- (i) when producers are related⁷ to the exporters or importers or are themselves importers of the allegedly dumped product, the industry may be interpreted as referring to the rest of the producers;
- (ii) in exceptional circumstances the territory of a Party may, for the production in question, be divided into two or more competitive markets and the producers within each market may be regarded as a separate industry if (a) the producers within such market sell all or almost all of their production of the product in question in that market, and (b) the demand in that market is not to any substantial degree supplied by producers of the product in question located elsewhere in the territory. In such circumstances, injury may be found to exist even where a major portion of the total domestic industry is not injured provided there is a concentration of dumped imports into such an isolated market and provided further that the dumped imports are causing injury to the producers of all or almost all of the production within such market.

2. When the industry has been interpreted as referring to the producers in a certain area, i.e. a market as defined in paragraph 1(ii), anti-dumping duties shall be levied⁸ only on the products in question consigned for final consumption to that area. When the constitutional law of the importing country does not permit the levying of anti-dumping duties on such a basis, the importing Party may levy the anti-dumping duties without limitation only if (1) the exporters shall have been given an opportunity to cease exporting at dumped prices to the area concerned or otherwise give assurances pursuant to Article 7 of this Code, and adequate assurances in this regard have not been promptly given, and (2) such duties cannot be levied on specific producers which supply the area in question.

⁶ One example, though not an exclusive one, is that there is convincing reason to believe that there will be, in the immediate future, substantially increased importations of the product at dumped prices.

⁷ An understanding among Parties should be developed defining the word "related" as used in this Code.

⁸ As used in this Code "levy" shall mean the definitive or final legal assessment or collection of a duty or tax.

3. Where two or more countries have reached under the provisions of Article XXIV:8(a) of the General Agreement such a level of integration that they have the characteristics of a single, unified market, the industry in the entire area of integration shall be taken to be the industry referred to in paragraph 1 above.

4. The provisions of paragraph 5 of Article 3 shall be applicable to this Article.

Article 5

Initiation and Subsequent Investigation

1. An investigation to determine the existence, degree and effect of any alleged dumping shall normally be initiated upon a written request by or on behalf of the industry⁹ affected. The request shall include sufficient evidence of (a) dumping; (b) injury within the meaning of Article VI of the General Agreement as interpreted by this Code and (c) a causal link between the dumped imports and the alleged injury. If in special circumstances the authorities concerned decide to initiate an investigation without having received such a request, they shall proceed only if they have sufficient evidence on all points under (a) to (c) above.

2. Upon initiation of an investigation and thereafter, the evidence of both dumping and injury caused thereby should be considered simultaneously. In any event the evidence of both dumping and injury shall be considered simultaneously (a) in the decision whether or not to initiate an investigation, and (b) thereafter, during the course of the investigation, starting on a date not later than the earliest date on which in accordance with the provisions of this Code provisional measures may be applied, except in the cases provided for in paragraph 3 of Article 10 in which the authorities accept the request of the exporters.

3. An application shall be rejected and an investigation shall be terminated promptly as soon as the authorities concerned are satisfied that there is not sufficient evidence of either dumping or of injury to justify proceeding with the case. There should be immediate termination in cases where the margin of dumping or the volume of dumped imports, actual or potential, or the injury is negligible.

4. An anti-dumping proceeding shall not hinder the procedures of customs clearance.

5. Investigations shall, except in special circumstances, be concluded within one year after their initiation.

Article 6

Evidence

1. The foreign suppliers and all other interested parties shall be given ample opportunity to present in writing all evidence that they consider useful in respect to the anti-dumping investigation in question. They shall also have the right, on justification, to present evidence orally.

⁹As defined in Article 4.

2. The authorities concerned shall provide opportunities for the complainant and the importers and exporters known to be concerned and the governments of the exporting countries, to see all information that is relevant to the presentation of their cases, that is not confidential as defined in paragraph 3 below, and that is used by the authorities in an anti-dumping investigation, and to prepare presentations on the basis of this information.

3. Any information which is by nature confidential (for example, because its disclosure would be of significant competitive advantage to a competitor or because its disclosure would have a significantly adverse effect upon a person supplying the information or upon a person from whom he acquired the information) or which is provided on a confidential basis by parties to an anti-dumping investigation shall, upon cause shown, be treated as such by the investigating authorities. Such information shall not be disclosed without specific permission of the party submitting it.¹⁰ Parties providing confidential information may be requested to furnish non-confidential summaries thereof. In the event that such parties indicate that such information is not susceptible of summary, a statement of the reasons why summarization is not possible must be provided.

4. However, if the authorities concerned find that a request for confidentiality is not warranted and if the supplier is either unwilling to make the information public or to authorize its disclosure in generalized or summary form, the authorities would be free to disregard such information unless it can be demonstrated to their satisfaction from appropriate sources that the information is correct.¹¹

5. In order to verify information provided or to obtain further details the authorities may carry out investigations in other countries as required, provided they obtain the agreement of the firms concerned and provided they notify the representatives of the government of the country in question and unless the latter object to the investigation.

6. When the competent authorities are satisfied that there is sufficient evidence to justify initiating an anti-dumping investigation pursuant to Article 5, the Party or Parties the products of which are subject to such investigation and the exporters and importers known to the investigating authorities to have an interest therein and the complainants shall be notified and a public notice shall be given.

7. Throughout the anti-dumping investigation all parties shall have a full opportunity for the defence of their interests. To this end, the authorities concerned shall, on request, provide opportunities for all directly interested parties to meet those parties with adverse interests, so that opposing views may be presented and rebuttal arguments offered. Provision of such opportunities must take account of the need to preserve confidentiality and of the convenience to the parties. There shall be no obligation on any party to attend a meeting and failure to do so shall not be prejudicial to that party's case.

¹⁰ Parties are aware that in the territory of certain Parties disclosure pursuant to a narrowly drawn protective order may be required.

¹¹ Parties agree that requests for confidentiality should not be arbitrarily rejected.

8. In cases in which any interested party refuses access to, or otherwise does not provide, necessary information within a reasonable period or significantly impedes the investigation, preliminary and final findings¹², affirmative or negative, may be made on the basis of the facts available.

9. The provisions of this Article are not intended to prevent the authorities of a Party from proceeding expeditiously with regard to initiating an investigation, reaching preliminary or final findings, whether affirmative or negative, or from applying provisional or final measures, in accordance with the relevant provisions of this Code.

Article 7

Price Undertakings

1. Proceedings may¹³ be suspended or terminated without the imposition of provisional measures or anti-dumping duties upon receipt of satisfactory voluntary undertakings from any exporter to revise its prices or to cease exports to the area in question at dumped prices so that the authorities are satisfied that the injurious effect of the dumping is eliminated. Price increases under such undertakings shall not be higher than necessary to eliminate the margin of dumping.

2. Price undertakings shall not be sought or accepted from exporters unless the authorities of the importing country have initiated an investigation in accordance with the provisions of Article 5 of this Code. Undertakings offered need not be accepted if the authorities consider their acceptance impractical, for example, if the number of actual or potential exporters is too great, or for other reasons.

3. If the undertakings are accepted, the investigation of injury shall nevertheless be completed if the exporter so desires or the authorities so decide. In such a case, if a determination of no injury or threat thereof is made, the undertaking shall automatically lapse except in cases where a determination of no threat of injury is due in large part to the existence of a price undertaking. In such cases the authorities concerned may require that an undertaking be maintained for a reasonable period consistent with the provisions of this Code.

4. Price undertakings may be suggested by the authorities of the importing country, but no exporter shall be forced to enter into such an undertaking. The fact that exporters do not offer such undertakings, or do not accept an invitation to do so, shall in no way prejudice the consideration of the case. However, the authorities are free to determine that a threat of injury is more likely to be realized if the dumped imports continue.

¹²Because of different terms used under different systems in various countries the term "finding" is hereinafter used to mean a formal decision or determination.

¹³The word "may" shall not be interpreted to allow the simultaneous continuation of proceedings with the implementation of price undertakings except as provided in paragraph 3.

5. Authorities of an importing country may require any exporter from whom undertakings have been accepted to provide periodically information relevant to the fulfilment of such undertakings, and to permit verification of pertinent data. In case of violation of undertakings, the authorities of the importing country may take, under this Code in conformity with its provisions, expeditious actions which may constitute immediate application of provisional measures using the best information available. In such cases definitive duties may be levied in accordance with this Code on goods entered for consumption not more than ninety days before the application of such provisional measures, except that any such retroactive assessment shall not apply to imports entered before the violation of the undertaking.

6. Undertakings shall not remain in force any longer than anti-dumping duties could remain in force under this Code. The authorities of an importing country shall review the need for the continuation of any price undertaking, where warranted, on their own initiative or if interested exporters or importers of the product in question so request and submit positive information substantiating the need for such review.

7. Whenever an anti-dumping investigation is suspended or terminated pursuant to the provisions of paragraph 1 above and whenever an undertaking is terminated, this fact shall be officially notified and must be published. Such notices shall set forth at least the basic conclusions and a summary of the reasons therefor.

Article 8

Imposition and Collection of Anti-Dumping Duties

1. The decision whether or not to impose an anti-dumping duty in cases where all requirements for the imposition have been fulfilled and the decision whether the amount of the anti-dumping duty to be imposed shall be the full margin of dumping or less, are decisions to be made by the authorities of the importing country or customs territory. It is desirable that the imposition be permissive in all countries or customs territories Parties to this Agreement, and that the duty be less than the margin, if such lesser duty would be adequate to remove the injury to the domestic industry.

2. When an anti-dumping duty is imposed in respect of any product, such anti-dumping duty shall be collected in the appropriate amounts in each case, on a non-discriminatory basis on imports of such product from all sources found to be dumped and causing injury, except as to imports from those sources, from which price undertakings under the terms of this Code have been accepted. The authorities shall name the supplier or suppliers of the product concerned. If, however, several suppliers from the same country are involved, and it is impracticable to name all these suppliers, the authorities may name the supplying country concerned. If several suppliers from more than one country are involved, the authorities may name either all the suppliers involved, or, if this is impracticable, all the supplying countries involved.

3. The amount of the anti-dumping duty must not exceed the margin of dumping as established under Article 2. Therefore, if subsequent to the application of the anti-dumping duty it is found that the duty so collected exceeds the actual dumping margin, the amount in excess of the margin shall be reimbursed as quickly as possible.

4. Within a basic price system the following rules shall apply, provided that their application is consistent with the other provisions of this Code:

If several suppliers from one or more countries are involved, anti-dumping duties may be imposed on imports of the product in question found to have been dumped and to be causing injury from the country or countries concerned, the duty being equivalent to the amount by which the export price is less than the basic price established for this purpose, not exceeding the lowest normal price in the supplying country or countries where normal conditions of competition are prevailing. It is understood that, for products which are sold below this already established basic price, a new anti-dumping investigation shall be carried out in each particular case, when so demanded by the interested parties and the demand is supported by relevant evidence. In cases where no dumping is found, anti-dumping duties collected shall be reimbursed as quickly as possible. Furthermore, if it can be found that the duty so collected exceeds the actual dumping margin, the amount in excess of the margin shall be reimbursed as quickly as possible.

5. Public notice shall be given of any preliminary or final finding whether affirmative or negative and of the revocation of a finding. In the case of affirmative finding each such notice shall set forth the findings and conclusions reached on all issues of fact and law considered material by the investigating authorities, and the reasons and basis therefor. In the case of a negative finding, each notice shall set forth at least the basic conclusions and a summary of the reasons therefor. All notices of findings shall be forwarded to the Party or Parties the products of which are subject to such finding and to the exporters known to have an interest therein.

Article 9

Duration of Anti-Dumping Duties

1. An anti-dumping duty shall remain in force only as long as, and to the extent necessary to counteract dumping which is causing injury.
2. The investigating authorities shall review the need for the continued imposition of the duty, where warranted, on their own initiative or if any interested party so requests and submits positive information substantiating the need for review.

Article 10

Provisional Measures

1. Provisional measures may be taken only after a preliminary affirmative finding has been made that there is dumping and that there is sufficient evidence of injury, as provided for in (a) to (c) of paragraph 1 of Article 5. Provisional measures shall not be applied unless the authorities concerned judge that they are necessary to prevent injury being caused during the period of investigation.
2. Provisional measures may take the form of a provisional duty or, preferably, a security - by cash deposit or bond - equal to the amount of the anti-dumping duty provisionally estimated, being not greater than the provisionally estimated margin of dumping. Withholding of appraisement is an appropriate provisional measure, provided that the normal duty and the estimated amount of the anti-dumping duty be indicated and as long as the withholding of appraisement is subject to the same conditions as other provisional measures.

3. The imposition of provisional measures shall be limited to as short a period as possible, not exceeding four months or, on decision of the authorities concerned, upon request by exporters representing a significant percentage of the trade involved to a period not exceeding six months.

4. The relevant provisions of Article 8 shall be followed in the application of provisional measures.

Article 11

Retroactivity

1. Anti-dumping duties and provisional measures shall only be applied to products which enter for consumption after the time when the decision taken under paragraph 1 of Article 8 and paragraph 1 of Article 10, respectively, enters into force, except that in cases:

(i) Where a final finding of injury (but not of a threat thereof or of a material retardation of the establishment of an industry) is made or, in the case of a final finding of threat of injury, where the effect of the dumped imports would, in the absence of the provisional measures, have led to a finding of injury, anti-dumping duties may be levied retroactively for the period for which provisional measures, if any, have been applied.

If the anti-dumping duty fixed in the final decision is higher than the provisionally paid duty, the difference shall not be collected. If the duty fixed in the final decision is lower than the provisionally paid duty or the amount estimated for the purpose of the security, the difference shall be reimbursed or the duty recalculated, as the case may be.

(ii) Where for the dumped product in question the authorities determine

(a) either that there is a history of dumping which caused injury or that the importer was, or should have been, aware that the exporter practices dumping and that such dumping would cause injury, and

(b) that the injury is caused by sporadic dumping (massive dumped imports of a product in a relatively short period) to such an extent that, in order to preclude it recurring, it appears necessary to levy an anti-dumping duty retroactively on those imports,

the duty may be levied on products which were entered for consumption not more than 90 days prior to the date of application of provisional measures.

2. Except as provided in paragraph 1 above where a finding of threat of injury or material retardation is made (but no injury has yet occurred) a definitive anti-dumping duty may be imposed only from the date of the finding of threat of injury or material retardation and any cash deposit made during the period of the application of provisional measures shall be refunded and any bonds released in an expeditious manner.

3. Where a final finding is negative any cash deposit made during the period of the application of provisional measures shall be refunded and any bonds released in an expeditious manner.

Article 12

Anti-Dumping Action on behalf of a Third Country

1. An application for anti-dumping action on behalf of a third country shall be made by the authorities of the third country requesting action.
2. Such an application shall be supported by price information to show that the imports are being dumped and by detailed information to show that the alleged dumping is causing injury to the domestic industry concerned in the third country. The government of the third country shall afford all assistance to the authorities of the importing country to obtain any further information which the latter may require.
3. The authorities of the importing country in considering such an application shall consider the effects of the alleged dumping on the industry concerned as a whole in the third country; that is to say the injury shall not be assessed in relation only to the effect of the alleged dumping on the industry's exports to the importing country or even on the industry's total exports.
4. The decision whether or not to proceed with a case shall rest with the importing country. If the importing country decides that it is prepared to take action, the initiation of the approach to the CONTRACTING PARTIES seeking their approval for such action shall rest with the importing country.

Article 13

Developing Countries

It is recognized that special regard must be given by developed countries to the special situation of developing countries when considering the application of anti-dumping measures under this Code. Possibilities of constructive remedies provided for by this Code shall be explored before applying anti-dumping duties where they would affect the essential interests of developing countries.

PART II

Article 14

Committee on Anti-Dumping Practices

1. There shall be established under this Agreement a Committee on Anti-Dumping Practices (hereinafter referred to as the "Committee") composed of representatives from each of the Parties. The Committee shall elect its own Chairman and shall meet not less than twice a year and otherwise as envisaged by relevant provisions of this Agreement at the request of any Party. The Committee shall carry out responsibilities as assigned to it under this Agreement or by the Parties and it shall afford Parties the opportunity of consulting on any matters relating to the operation of the Agreement or the furtherance of its objectives. The GATT secretariat shall act as the secretariat to the Committee.

2. The Committee may set up subsidiary bodies as appropriate.
3. In carrying out their functions, the Committee and any subsidiary bodies may consult with and seek information from any source they deem appropriate. However, before the Committee or a subsidiary body seeks such information from a source within the jurisdiction of a Party, it shall inform the Party involved. It shall obtain the consent of the Party and any firm to be consulted.
4. Parties shall report without delay to the Committee all preliminary or final anti-dumping actions taken. Such reports will be available in the GATT secretariat for inspection by government representatives. The Parties shall also submit, on a semi-annual basis, reports of any anti-dumping actions taken within the preceding six months.

Article 15¹⁴

Consultation, Conciliation and Dispute Settlement

1. Each Party shall afford sympathetic consideration to, and shall afford adequate opportunity for consultation regarding, representations made by another Party with respect to any matter affecting the operation of this Agreement.
2. If any Party considers that any benefit accruing to it, directly or indirectly, under this Agreement is being nullified or impaired, or that the achievement of any objective of the Agreement is being impeded, by another Party or Parties, it may, with a view to reaching a mutually satisfactory resolution of the matter, request in writing consultations with the Party or Parties in question. Each Party shall afford sympathetic consideration to any request from another Party for consultation. The Parties concerned shall initiate consultation promptly.
3. If any Party considers that the consultation pursuant to paragraph 2 has failed to achieve a mutually agreed solution and final action has been taken by the administering authorities of the importing country to levy definitive anti-dumping duties or to accept price undertakings, it may refer the matter to the Committee for conciliation. When a provisional measure has a significant impact and the Party considers the measure was taken contrary to the provisions of paragraph 1 of Article 10 of this Agreement, a Party may also refer such matter to the Committee for conciliation. In cases where matters are referred to the Committee for conciliation the Committee shall meet within thirty days to review the matter, and, through its good offices, shall encourage the Parties involved to develop a mutually acceptable solution.¹⁵

¹⁴ If disputes arise between Parties relating to rights and obligations under this Agreement, Parties should complete the dispute settlement procedures under this Agreement before availing themselves of any rights which they have under the GATT.

¹⁵ In this connection the Committee may draw Parties' attention to those cases in which, in its view, there are no reasonable bases supporting the allegations made.

4. Parties shall make their best efforts to reach a mutually satisfactory solution throughout the period of conciliation.
5. If no mutually agreed solution has been reached after detailed examination by the Committee under paragraph 3 within three months, the Committee shall, at the request of any party to the dispute, establish a panel to examine the matter, based upon:
- (a) a written statement of the Party making the request indicating how a benefit accruing to it, directly or indirectly, under this Agreement has been nullified or impaired, or that the achieving of the objectives of the Agreement is being impeded, and
 - (b) the facts made available in conformity with appropriate domestic procedures to the authorities of the importing country.
6. Confidential information provided to the panel shall not be revealed without formal authorization from the person or authority providing the information. Where such information is requested from the panel but release of such information by the panel is not authorized, a non-confidential summary of the information, authorized by the authority or person providing the information, will be provided.
7. Further to paragraphs 1-6 the settlement of disputes shall mutatis mutandis be governed by the provisions of the Understanding regarding Notification, Consultation, Dispute Settlement and Surveillance. Panel members shall have relevant experience and be selected from Parties not parties to the dispute.

PART III

Article 16

Final Provisions

1. No specific action against dumping of exports from another Party can be taken except in accordance with the provisions of the General Agreement, as interpreted by this Agreement.¹⁶

Acceptance and accession

2. (a) This Agreement shall be open for acceptance by signature or otherwise, by governments contracting parties to the GATT and by the European Economic Community.
- (b) This Agreement shall be open for acceptance by signature or otherwise by governments having provisionally acceded to the GATT, on terms related to the effective application of rights and obligations under this Agreement, which take into account rights and obligations in the instruments providing for their provisional accession.

¹⁶This is not intended to preclude action under other relevant provisions of the General Agreement, as appropriate.

- (c) This Agreement shall be open to accession by any other government on terms, related to the effective application of rights and obligations under this Agreement, to be agreed between that government and the Parties, by the deposit with the Director-General to the CONTRACTING PARTIES to the GATT of an instrument of accession which states the terms so agreed.
- (d) In regard to acceptance, the provisions of Article XXVI:5(a) and (b) of the General Agreement would be applicable.

Reservations

3. Reservations may not be entered in respect of any of the provisions of this Agreement without the consent of the other Parties.

Entry into force

4. This Agreement shall enter into force on 1 January 1980 for the governments¹⁷ which have accepted or acceded to it by that date. For each other government it shall enter into force on the thirtieth day following the date of its acceptance or accession to this Agreement.

Denunciation of the 1967 Agreement

5. Acceptance of this Agreement shall carry denunciation of the Agreement on Implementation of Article VI of the General Agreement on Tariffs and Trade, done at Geneva on 30 June 1967, which entered into force on 1 July 1968, for Parties to the 1967 Agreement. Such denunciation shall take effect for each Party to this Agreement on the date of entry into force of this Agreement for each such Party.

National legislation

6. (a) Each government accepting or acceding to this Agreement shall take all necessary steps, of a general or particular character, to ensure, not later than the date of entry into force of this Agreement for it, the conformity of its laws, regulations and administrative procedures with the provisions of this Agreement as they may apply for the Party in question.
- (b) Each Party shall inform the Committee of any changes in its laws and regulations relevant to this Agreement and in the administration of such laws and regulations.

Review

7. The Committee shall review annually the implementation and operation of this Agreement taking into account the objectives thereof. The Committee shall annually inform the CONTRACTING PARTIES to the GATT of developments during the period covered by such reviews.

¹⁷The term "government" is deemed to include the competent authorities of the European Economic Community.

Amendments

8. The Parties may amend this Agreement having regard, inter alia, to the experience gained in its implementation. Such an amendment, once the Parties have concurred in accordance with procedures established by the Committee, shall not come into force for any Party until it has been accepted by such Party.

Withdrawal

9. Any Party may withdraw from this Agreement. The withdrawal shall take effect upon the expiration of sixty days from the day on which written notice of withdrawal is received by the Director-General to the CONTRACTING PARTIES to the GATT. Any Party may upon such notification request an immediate meeting of the Committee.

Non-application of this Agreement between particular Parties

10. This Agreement shall not apply as between any two Parties if either of the Parties, at the time either accepts or accedes to this Agreement, does not consent to such application.

Secretariat

11. This Agreement shall be serviced by the GATT secretariat.

Deposit

12. This Agreement shall be deposited with the Director-General to the CONTRACTING PARTIES to the GATT, who shall promptly furnish to each Party and each contracting party to the GATT a certified copy thereof and of each amendment thereto pursuant to paragraph 8, and a notification of each acceptance thereof or accession thereto pursuant to paragraph 2, and of each withdrawal therefrom pursuant to paragraph 9 of this Article.

Registration

13. This Agreement shall be registered in accordance with the provisions of Article 102 of the Charter of the United Nations.

Done at Geneva this twelfth day of April nineteen hundred and seventy-nine in a single copy, in the English, French and Spanish languages, each text being authentic.